

UNGARISCHER SEELSORGEDIENST DER EVANG. KIRCHE H.B. IN ÖSTERREICH
AUSZTRIAI MAGYAR REFORMÁTUS LELKIGONDOZÓ SZOLGÁLAT

Wien 1., Dorotheergasse 16, Honlap: <http://reformatus.at/> E-Mail: bemaref@gmail.com

Karvansky Mónika református lelkész, Tel.: +43 699 188 780 68

„Krisztus pedig mint a jövődő javak főpapja a nagyobb és tökéletesebb sátoron át jelent meg, amely nem emberkéz alkotása, azaz nem e világból való. Nem is bakok és bikák vérével, hanem tulajdon vérével ment be egyszer s mindenkorra a szentélybe, és örök váltságot szerzett. Így tehát új szövetség közbenjárója lett Krisztus, mert meghalt az első szövetség alatt elkövetett bűnök váltságáért, hogy az elhívottak elnyerjék az örökkévaló örökség ígérését.”

(Zsidókhöz írt levél 9:11-12,15. vers)

MÁSHOGYAN TERVEZTÜK... A BŰNBÁNAT TAVASZA

Kedves Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

Máshogyan képzeltük 2020 tavaszát egyéni és gyülekezeti életünkben is. Világunkat, terveinket, életünket megváltoztatta egy parányi, bár annál nagyobb pusztításra képes vírus. Emberi tervek váltak és válnak semmissé, és gyakorlatból tanulhatjuk a Miatyánk hittel, reménységgel, várakozással kimondott fohászatát: **„Legyen meg a Te akaratod, mennyei Atyám!”** De hát mi is Isten akarata a 21. századi ember életére nézve? Nem más, mint az évezredek és évszázadok során előttünk járt nemzedékekre is vonatkozó elvárás: **„Életemre mondom – így szól az én Uram, az Úr -, hogy nem kívánom a bűnös ember halálát, hanem azt, hogy a bűnös megtérjen útjáról, és éljen.”** (Ezékiel 33,11). Míg az ember tervei egy csapásra semmissé válhatnak, akár egy szemmel nem látható, parányi vírus miatt is, Isten tervei szilárdak, biztosak, megdönthetetlenek. Hányan kérdeztük meg őt, hogy mi is a te terved az én életemmel, Atyám? Egyben biztosak lehetünk, valamiért, valamihez most időt kaptunk az átértékelésre, a magunkba fordulásra, bűnbánattartásra, a visszatérésre, a megtérésre. Talán még éppen időben hajolhat meg az a térd Jézus Krisztus nevére.

Testvérem, én ezekkel a sorokkal biztatni szeretnék, hogy minden elmaradt emberi terv és elképzelés helyett tartsuk meg 2020-ban a bűnbánat tavaszát. Imádságban, könyörgésben járuljunk Isten elé és akkor semmiért nem kell aggódnunk, mert Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szívünket és gondolatainkat a Krisztus Jézusban! (Filippi 4,6-7)

Vasárnaponként délután a harangok hívó zengésekor oly nagy szeretettel adtunk hálát Istennek az istentisztelet előtt a presbitertestvérekkel, mindig megköszönve, hogy hangzik felénk az Ige, hogy jöhetünk, hogy anyanyelvünkön hallhatjuk a nekünk szóló üzenetét. Olyan természetesnek vettük, hogy ott lehetünk, mégis szükségét éreztük, hogy ezt még az istentisztelet előtt megköszönjük és elkérjük áldását minden alkalommal. Most hiányzik! De bízva Isten ígérétében, újra várom azt, hogy a harangok zúgása alatt újra áldást kérjünk istentiszteletünkre, gyülekezetünkre.

Virágvasárnap, Nagypéntek, Húsvét közeledik – ünnepek, melyeken lélekben és imádságban lehet együtt a gyülekezet, a templomban most nem. De mindnyájan tudjuk jól, hogy a reformáció idejében is a családi otthonok váltak templomokká, ahol együtt imádkoztak, énekeltek, a Szentírást olvasták a családtagok. Testvéreim, 2020-ban ilyen módon szenteljünk ünnepet otthonainkban, mert Isten az Ő Fiában a bűnbocsánatot, az örök életet ajándékozta nekünk! És a legelső alkalommal, mikor újra szólnak és hívnak a harangok, mikor összegyülekezhetünk, hálaadó istentisztelettel úrvacsorai közösségben ünnepeljük majd, hogy újra együtt lehetünk, Krisztusban testvérek, Krisztusért istengyermekek, akiknek „egy terített asztal ad új erőt”. Isten őriző szeretete legyen és maradjon mindnyájunkkal, akik várjuk a „szabadítás óráját”. Ámen.
Bécs, 2020. március 29-én
Lelkipásztori üdvözlettel, Karvansky Mónika

DIAKÓNIA-SEGÍTSÉGNYÚJTÁS: Gyülekezetünk önkéntesei szívesen ajánlják fel segítségüket bevásárlás, ételhordás, gyógyszerek kiváltása és más diakóniai segítségnyújtás szolgálatában.

LELKIGONDOZÁS: A lelkipásztor telefonon, e-mailben elérhető, egyeztetés után személyes találkozásra is van lehetőség.

GYÁSZJELENTÉS: Kövér József életének 67. évében visszaadta lelkét Teremtőjének. Isten vigasztaló szeretete legyen a gyászoló családdal. Az érvényben levő rendelkezések értelmében a temetés szűk családi körben történik, részvétnyilvánításra a gyülekezési tilalom feloldása utáni első istentiszteleten lesz lehetőség. *Légy hű mindhalálig és neked adom az élet koronáját. Aki győz, annak nem árt a második halál. (Jel 2,10-11)*

ÉNEKSZÓBAN DICSÉRNİ ISTENT

Handl György, gyülekezetünk kántora az énektanulás alkalmain és az „Énekszóban dicsérni Istent” rendhagyó istentiszteleteink keretében a keresztyén dicséretek mélységeibe vezet be minket.

Az énektanulás céljai: Hitben elöttünk járt nemzedékek kipróbált és értéket átörökítő hitvalló énekeinek, dicséreteinek és a zsoltároknak a megismerése. Magyar református énekkincsünk dallamainak, szövegeinek újrafelfedezése. Egyházi dicséreteink, Istent dicsőítő énekeink énekelt imádságok, melyek a közösségben és egyéni éneklésben is erőt adnak, vigasztalnak, buzdítanak, bátorítanak.

2020. február 16-án az énekeskönyvünk 475. dicséretének háttérével, felépítésével, mondanivalójával ismerkedtünk, énekeltük közösen a jól ismert éneket. Sok érdekességet tárt fel elöttünk gyülekezetünk kántora erről a szívünknek oly kedves dicséretéről:

Imádkozzatok és buzgón kérjete!

„Keressetek buzgón és megtaláltok!”

***Bűnös voltunkért, Uram, ó ne vess meg!
Tiszta szívet és Szentlelket adj nekünk,
hallgass meg Fiad nevébe, ha kérünk.***

***Téged keresünk, Uram: hogy bűn s átok
erőt ne vegyen mi rajtunk, légy nekünk
égi utunk, igazságunk, életünk!***

„Zörgessetek buzgón Isten ajtaján!”

***Elfáradtunk, Uram, e világ zaján;
Ó, nyisd meg az égi béke szép honát,
add, hogy zenghessünk örök halleluját!***

Református énekeskönyv 475. dicséret

A dallam és a szöveg külön vizsgálatánál első érdekességként fedezzük fel, hogy a keletkezési idejük nagyban eltér. A dallamot 1546-ban Tinódi „Lantos” Sebestyén írta, aki a magyar nyelvű történetírás első nagy alakja, históriás énekszerző. Kortársa, Bakfark Bálint (erdélyi szász zeneszerző, a reneszánsz hangszeres muzsika képviselője) mellett az egyik első magyar énekes és dalszerző volt, aki lantkísérettel adta elő műveit. Tinódi ifjúként a vitézi pályán indult, melynek szellemisége, harcos gondolatisága felfedezhető a reformáció korában írt dallamaiban. Tinódi zenei és irodalmi tevékenységében a reformációnak egyik fő célját is felfedezhetjük: anyanyelven szólni az emberhez.

A dicséret dallama szillabikus, egyszerű, a szöveg ritmusát, hanglejtését szorosan követő jelleggel rendelkezik: egy lélegzetre jól énekelhető sorokkal, megnyugvó sorvégekkel. Sok apró lépésből (hangközből) és ritmusértékből áll.

A szöveg kb. 350 évvel később íródott Legid. Victor János szerzeményeként. (Megjegyzés: talán ennél nagyobb időbeli távolság dallam és szöveg között nincs is az énekeskönyvünkben.)

Minden versszak Isten megnyilatkozásával kezdődik, amelyben Isten ösztönöz minket. A „buzgón” szóra mindig egy engedelmes „Uram” a válasz. Tehát mindhárom versszakban dialógusban vagyunk Istennel. A versszakokban az ember válaszának első fele a gyengeségünket és elesettségünket hangsúlyozza, a második fele viszont egyfajta fokozást tartalmaz, ezért szembetűnő különbség van a két fél között. De Isten megnyilatkozása és az ember megnyilvánulása között is különbséget fedezhetünk fel. Isten megnyilatkozása rövid, világos és tiszta, míg az ember válasza bőbeszédű, az emberi elesettség érzékelhető a válaszadásban.

Vizsgáljuk meg, hogy a dicséret szövegének aspektusait milyen mértékben tartalmazza a 350 évvel korábbi dallam? Nagyon sokban! Az első sor (csakúgy, mint a szövegben) önálló, zárt egységet alkot. A következő 3 sor pedig egyfajta „lebegő” félzárlatokat tartalmaz, csak a 4. sor vége éri el újra a nyugvópontot. Tipikusan magyaros szerkezetű dallam: négy soros, kupolás, akárcsak a magyar népdalok. A reménykedő, bizakodó befejezést tükrözi az utolsó sor dallama (a többivel ellentétben), mely felfelé lépegetéssel zárul.

Sugárzó hitbeli harmónia tündöklik ebből a dicséretből, melyet egy 19-20. században élt hívő ember egy 16. században szerzett dallamra írt, visszanyúlva a reformáció korába; és mi, a 21. században élő hívő keresztyének is szívből, hittel énekeljük istentiszteleteinken.

Handl György orgonaművész, kántor, egyetemi énektanár előadása alapján

BÖJTI IGEHIRDETÉS – AZ ÉLET KORONÁJA

„A szmirnai gyülekezet angyalának írd meg: ezt mondja az első és az utolsó, aki halott volt, és életre kelt: Tudok nyomorúságról és szegénységről, pedig gazdag vagy... Ne félj attól, amit el fogsz szenvedni. Íme, az ördög börtönbe fog vetni közületek némelyeket, hogy próbát álljatok ki, és nyomorúságotok lesz tíz napig. **Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját.** Akinek van füle, hallja meg, amit a Lélek mond a gyülekezeteknek! Aki győz, annak nem árt a második halál. (Jelenések könyve 2,8-11)

Jelenben megélői vagyunk egy rendkívüli helyzetnek, melyre nem igazán tudunk ösztönösen jól reagálni, hiszen a mindennapi rutin, a körülöttünk levő világ felbolydult. Ránk tört egy embert pusztító ellenség a koronavírus formájában. Hetek óta minden fórumon ez a központi téma, a vírus megjelenése, terjedése, a megbetegedések száma, a megelőzés lehetőségei, egymás megsegítése. Aggodalom, félelem, bizonytalanság jellemzi az embereket, a társadalmakat, a világunkat. A koronavírus-járvány miatt az emberek jogosan aggódnak földi életükért, egészségükért. A halál lehetőségétől félelem és bizonytalanság van az emberi szívekben. Egy betegség, mely a földi élet törékenységével rémiszt sokakat. Mindezek mellett csak csendesesen teszem fel a kérdést, hogy az emberek vajon legalább ennyire aggódnak-e az örök életükért is?

2020-ban a böjti istentiszteleteken a Jelenések könyvéből a hét gyülekezethez írt levél igéi alapján szólt volna az igehirdetés a húsvét ünnepére készülő testvérekhez. Böjt 3. vasárnapján soron következő levél a szmirnai gyülekezetnek íródott, melyben az örök élet koronájáról beszélt Jézus. Egy olyan korona, amely nem félelmet kelt, hanem a hitükben kitartók számára jutalom, ajándék. A szmirnai gyülekezetnek írt igékből vigasztalás, bátorítás, ígéret hangzik felénk. Nem is akármilyen ígéret! **Az élet koronájának ígérete.**

Mit is lehet tudni erről az ókori városról? Szmirna, a mai nevén Izmir, Kis-Ázsia provincia legtündöklőbb városa volt. Tengerparti település, jelentős kikötővel, nagy hajóforgalommal, virágzó kereskedelemmel. A város szépsége és gazdasága miatt sok ember telepedett le itt. Gazdagsága és művészete révén annyira kitűnt, hogy Ázsia ékszerének is nevezték. Hatalmas könyvtárral, a legnagyobb színházzal rendelkezett Ázsia provinciában. A város császárhűsége messze földön híres volt. Tiberius császárnak hatalmas templomot emeltek. Kr. u. 70-ben elesett Jeruzsálem zsidó népességének nagy része ide menekült, akik 10 000 dénárt adtak a város szépítésére, amiért külön kiváltságokat biztosított a város számukra.

Az ott élő keresztyén gyülekezet tagjai viszont távol álltak a város előkelőségeitől és gazdagságától. A szegény kikötői munkásoknak, bérből, napszámból élő embereknek annyi előnyt jelentett a város jóléte, luxuseletmódja, hogy a fellendült gazdaság és kereskedelem állandó munkalehetőséget biztosított számukra. A város gazdag zsidó kereskedő rétege szövetkezett Domitianus császárral a keresztyének kiirtására. Ezért különösen is sok szenvedésen, nyomorúságon mentek át a szmirnai keresztyének. Domitianus keresztyénüldözése idején hangzik felénk ez a bátorító, vigasztaló, biztató üzenet, amikor az életük forgott kockán, amikor hitük miatt sokan börtönben voltak, sokakat kivégeztek, nem volt család, ahol ne gyászoltak volna. A hét kis-ázsiai gyülekezet közül a szmirnai volt az, mely minden kritika és elmarasztalás nélkül dicséretet kapott az Úr Jézus Krisztustól!

Tudok nyomorúságról! Jézus tudja, látja, hogy az ő gyülekezete, a benne hívők milyen megpróbáltatásokon, félelmeken mennek keresztül. Ebben a nehéz, szinte kilátástalannak látszó helyzetben kitartásra buzdítja őket: *Légy hű! Tarts ki! Hittel kapaszkodj belém, maradj hűséggel mellettem, mert én is melletted maradok, melletted vagytok!* Immánuel! Velünk az Isten! – ez az ígéret bátorítja a szmirnai hívőket.

Tudok szegénységről. Látta a nyomorúságukat, hogy körülményeikben nagyon szegény emberek alkotják a gyülekezetet. Itt is hangzik a biztatás: a szegénység ellenére te gazdag vagy! Te vagy igazán gazdag ebben a pompától és gazdagságtól ragyogó városban. Jézus itt azzal biztatja a szmirnai keresztyéneket, hogy szegénységük és nyomorúságuk ellenére általa a legnagyobb gazdagságban van részük. Ez az elveszítetetlen kincs, a belső gazdagság, amiről Jakab apostol így ír: „Isten kiválasztotta azokat, akik a világ szemében szegények, hogy hitben gazdagok legyenek, és örököljék azt az országot, amelyet Isten az Őt szeretőknél ígért.” (Jakab levele 2,5.)

A szmirnai gyülekezet szegény volt a múltó javakban, de gazdag volt a lelki kincsekben.

Ebben a rendkívüli és nehéz helyzetben biztatja Jézus a maroknyi szegény gyülekezetet, de nem áztatja az övéit. Elmondja nekik azt is, hogy tud arról, hogy szenvedés vár rájuk. De azzal kezdi, hogy „*ne félj!*”.

A tíz nap – szimbolikus szám, ami azt jelenti, hogy a megpróbáltatásnak vége lesz! *Én azt is a kezemben tartom! Én ott vagyok a történések mögött!* - Micsoda biztatás ez abban az időben, abban a helyzetben, abban a társadalomban! Gondoljunk csak bele, hogy ha valaki feladta volna a hitét és elpártol Krisztustól, azt nem fenyegette volna életveszély, nem lett volna kitéve állandó zaklatásnak és félelemnek. Gondoljunk csak bele, hogy aki nem a krisztusi értékekhez ragaszkodik, hanem a pompás nagyvárosnak a világi élete ragadja magával, a gazdagság utáni vágy megalkuvóvá tette volna, akkor külsőleg nézve nyugodt életet, megélhetést biztosíthatott volna magának és családjának. Hatalmas kísértések ezek, akár a puszta egzisztenciális lét kérdésében is. De a nyomorúságok között hittel élő szegény, mégis gazdag volt!

Szmirna városára többszörösen jellemző volt a versengés. Minden téren első akart lenni. A pompában, a kultúrában, a pogány kultuszokban, a császárkultuszban. Az ott élők ezt jól tudták, a szmirnai gyülekezet tagjai ismerték ezt a mindenáron elsőnek lenni mentalitást a mindennapokból. Ezért mutatkozik be nekik így Jézus Krisztus: „*Ezt mondja az első és az utolsó!*” Ezzel azt üzeni a szmirnai gyülekezetnek, ezzel bátorítja őket, hogy nem a város pompája, gazdagsága, nem a császár és annak hatalma, nem a titeket gyűlölő és feljelentő zsidók az elsők. *Hanem én! Nektek nincs miért félnetek, mert minden velem kezdődik, és minden velem végződik majd.* „*Ne félj! Én vagyok az első és az utolsó és az élő: halott voltam, de íme, élek örökkön-örökké, és nálam vannak a halál és a pokol kulcsai.*” (Jelenések 1,17b)

Szmirna híres volt az ókorban megrendezett versenyjátékokról is. Ezekben a versenyjátékokban a győztesek koszorút kaptak. És itt Jézus az élet koronáját, mint a győztesnek járó hervadhatatlan koszorút ígéri az övéinek. Ő az első, ő a győztes! Ebben a győzelemben részelteti azt, aki mindhalálig hű volt. Aki az élet-halál fenyegetettség között hű maradt krisztushitéhez!

Testvéreim, ma, amikor oly sokan földi életükért és egészségükért jogosan aggódnak, jó lenne, ha az örök életükért is legalább fele ennyire aggódnának! Mert, aki kitart, aki hű marad, minden kísértés, nehézség, félelem és fájdalom között is, aki győz, annak nem fog ártani a második halál! Tudjuk, hogy az első halál, a földi halálunk. A második halál pedig a végidőbeli halál, az örök kárhozat, az Isten nélküli lét. De Jézus itt az örök élet koronáját ígéri nekünk.

Nekünk, a 2020-ban a láthatatlan ellenség, a pusztító járvány miatt aggódóknak is szól az ígélet, akik naponként oly sokszor halljuk a „korona” szót vírus, járvány, betegség, halál, aggodalom, félelem szavakkal és érzésekkel társítva, nekünk is jusson eszünkbe ez a jézusi biztatás: ***Légy hű, és néked adom az élet koronáját!*** Mert Jézus tud a mi nyomorúságunkról és szenvedéseinkről, tud arról, hogy min megyünk keresztül, ismeri félelmeinket, aggodalmainkat. Ő biztat ma minket is: *Ne félj! Én ott állok mindezek mögött, kézben tartom a dolgokat, és ennek is vége lesz. Kapaszkodj hittel belém, maradj hű hozzám és átvezetlek ezen a sötét völgyön is olyan magaslatokra, ahol a békeség, a szeretet, a nyugalom, a biztonság vár. Mert én mindezekért győztem és ebből a győzelemből neked is részt adok.*

Ezekben a nehéz időkben Dietrich Bonhoeffer mártír teológus sorai is biztassanak mindnyájunkat:

„*Áldó hatalmak oltalmába rejtve csak várjuk békén mindazt, ami jó.*

*Mert Isten őriz híven reggel-este, **Ő hű lesz**, bármit hozzon a jövő.*”

Isten irántunk való hűségére válaszoljunk mi is hűséggel, hitünk kolduskarjával kapaszkodjunk abba az Úrba, aki az első és az utolsó, aki az Alfa és az Omega, aki itt és most, a koronavírus-járvány és még sok egyéb ránk törő baj között is velünk van, az élet koronáját tartva a kezében, melyet nekünk szán. ***Légy hű, és néked adom az élet koronáját!*** Ámen.

Karvansky Mónika, református lelkipásztor

2020. március 15-én a Bécs-Belvárosi református templomban elhangzott böjti áhítat alapján

VIRÁGVASÁRNAP – KIRÁLYOD JÖN

„Másnap, amikor az ünnepre érkező nagy sokaság meghallotta, hogy Jézus Jeruzsálembe jön, pálmaágakat fogtak, kivonultak a fogadására, és így kiáltottak: „Hozsánna! Áldott, aki jön az Úr nevében, Izrael Királya! Jézus pedig egy számarcsikóra találva, felült rá, ahogyan meg van írva: „Ne félj, Sion leánya, íme, királyod jön, számarcsikón ülve.” (János evangéliuma 12,12-15)

Virágvasárnapot megszentelő Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

Virágvasárnapkal elkezdődik a Nagyhét. Jézus elindul Jeruzsálembe, a vesztőhely felé. Virágvasárnapon, amikor a tömeg Királyként üdvözli, éljenezzi őt – szomorúan, de tántoríthatatlanul halad a vesztőhely felé a világ Ura.

Jézus mindent megtesz annak érdekében, hogy őt igazán és tiszta szívből felismerjék. Zakariás próféta által megjövendölt módon, számarcsikón érkeznek a békesség fejedelmeként Jeruzsálembe. Nem paripán, állig felfegyverkezve, győztes hadvezérként, hanem szerényen, szegényen, szelíden és szomorúan. A tömeg éljenezik, szinte őrjöngve üdvözli és királynak kiáltja ki Jézust. Mennyi váradalom volt ennek a sokaságnak a szívében? Mennyi mindent várhattak közösen és egyen-egyenként is Jézustól?! A zsidó nép várta olyan Messiásként, aki a római rabigát széttöri és visszaszerzi népének és országának a régi dicsőséget. Az egyén, az ember, pedig várta Jézustól életének éppen aktuális terheire, gondjaira, problémáira a megoldást. Nagy reményeket fűztek Jézushoz.

Testvéreim, eltelik 5 nap és az éljenező tömegeből vádlók falkája lett. A Királyként ünnepelt Jézusból halálra ítélt lett. Hát mennyire tiszta az emberi szív? Mennyire egyenes? Mennyire tudja, hogy mit is akar valójában? 5 nap és 5 éjjel – és már nem kell a Király, mert nem váltotta be a hozzá fűzött ilyen-olyan váradalmakat.

És Jézus halad a Virágvasárnapi útján, számarcsikón ülve, tudván azt, hogy mi következik, mi vár rá. Tudván azt, hogy milyen az emberek szíve. Éppen ezért teszi meg, vállalja Jézus a passió útját, hogy az ember szívért megtisztítsa, megújítsa. A köszívet hússzívre cserélje.

Ki is volt valójában Izrael nagy királya, az idealizált Dávid király, akinek trónját szerette volna újra felállítani a zsidó nép? Egy bűnös ember. Jézus mondja: „Szívből származnak a gonosz gondolatok, gyilkosságok, hamis tanúbizonyságok, házasságtörések, lopások, paráznaság, istenkáromlás.” (Mt 15,19) Az idealizált király, Dávid ezeket a bűnöket mind elkövette! Gondoljunk csak Uriás feleségére, Betsabéra. Nátán próféta odaállt Dávid elé és szemébe mondta, hogy bűnt követett el. *Bárki is vagy a világ szemében, Isten szemében egy gonosz szívű, bűnös ember csupán, aki vétett Isten és embertársa ellen.* Akkor kezdett tisztulni Dávid szíve, mikor felismerte bűnét, aljas tettét, gonoszságát. Akkor borult le Isten elé bűnbánó imádságban, könnyörögve bűnbocsánatért.

Ekkor születik meg az 51. bűnbánati zsoltár, melyben így fohászokodott Dávid: „*Könyörülj rajtam kegyelmeddel, Istenem, töröld el hűtlenségemet nagy irgalmaddal! Teljesen mosd le rólam bűnömet, és vétkemtől tisztíts meg engem! Tiszta szívet teremts bennem, Istenem, és az erős lelket újítsd meg bennem! Ne vess el orcád elől, szent lelkedet ne vedd el tőlem! A töredelmes és a megtört szívet nem veted meg, Istenem!*” Dávid szíve nem királyi hatalmától, vagyonától, vagy akár valamilyen jócselekedetétől, hanem kizárólag a bűnvallástól tisztult meg. Isten előtt nincs, ami elfedné azt, hogy milyen is az emberi szív.

Jézus a bűnös emberi szívek miatt lépett Virágvasárnap a passió útjára. Közben pedig sír. Siratja Jeruzsálemet, mert nem ismerte meg meglátogatásának idejét. Vajon Testvéreim mi megismertük-e meglátogatásunk idejét? Mi is ünnepeljük Jézust oly sokszor hangos szóval, külsőségekkel, hagyományokkal. Gondoljunk csak itt a nagy karácsonyi kavalkádra, vagy a húsvéti tojás és nyuszi vásárra.

Mint egykoron, a virágvasárnapi éljenezésnél, Jézus kijelenti, hogy „*én nem ezért jöttem*”, ugyanúgy a mi életünkre, ünneplésünkre nézve is kijelenti, hogy „*én nem ezért jöttem.*” *Én nem azért mentem végig a passió fájdalmas, véres, gyilkos útján, hogy így és ilyen módon ünnepeljen engem ez a világ és benne Te! Azért jöttem, hogy az emberi bűnös szíveket megtisztítsam és újjáteremtsem.*

A mi szívünkkel mi a helyzet Testvéreim? Vannak rajta olyan foltok, vannak benne olyan dolgok, amelyeket jó lenne letenni, és már nem vinni tovább? Jézus újra felkínálja nekünk ezt a lehetőséget. Mint az őt éljenező tömeg, akik a felső ruhájukat és a pálmaágakat tették le Jézus elé, mi úgy tegyük le azokat a dolgainkat, amelyek tőle elválasztanak. Mikor Dávid ezt megtette, akkor azt olvassuk a Szentírásban, hogy Isten az ő bűneit a háta mögé vetette és többé nem emlékezett meg róla. Néha úgy gondoljuk, hogy egy-egy bűnünk, vagy vétkünk, melyet Isten elé vittünk bűnbánattal, az továbbra is kísért és vádol bennünket. Olyankor tudnunk kell, hogy ez a sátánnak, a vádlónak a kísértése, nem Isten vádja felénk.

Egy kedves ifjúsági énekben így énekeljük:

„Mikor a sátán megkísért, és vádol megbánt bűnökért, Jézusra nézek, áldom őt, a bűneimből megmentőt.
Ő halt meg minden bűnömért, a büntelen a bűnösért. Isten, a bíró felmentett, Krisztusra nézve engedett.
Örökké Ő lesz pártfogóm, elnémul minden vádolóm.”

Jézus mondja: „*Boldogok, akiknek a szívük tiszta, mert ők meglátják az Istent.*” Boldog az, aki engedte, hogy Jézus újjá teremtsen az ő szívét, megtisztítsa a bűnöktől beteg szívét. Az Ő szíve vérzett ki azért, hogy nekünk tiszta szívünk lehessen. Gondoljunk csak bele Testvéreim, hogy a földi életben, ha valakinek beteg a szíve és csak egy szívátültetés menthetné meg az életét, akkor mi történik? Bizony nagyon keményen hangzik, de ahhoz, hogy új szívet kapjon, valaki másnak kell meghalnia, hogy a beteg szívet egészségesre tudják cserélni. Jézus azért indult el a virágvasárnapi úton Jeruzsálembe és onnét ki a Koponya-hegyre, hogy az embernek a megromlott, megbetegedett, bűntől terhelt szívét újjá teremthesse, hogy új szívet, töredelmes szívet ajándékozzon nekünk. Mindezt csak azok ismerik fel igazán, akik nem úgy örjögnek, mint a virágvasárnapi tömeg nagy része, hamis váradalmakkal a szívükben. Mindezt csak azok ismerik fel igazán, akik nem hamis ünnepre készülnek újra, hanem ténylegesen és igazából meglátják azt, aki felénk is jön számarháton, szelíden, szomorúan. Aki felismeri, hogy Jézus ilyen lelkülettel vonul be az életébe, hogy ott elrendezze a rendezetlen és kusza lelkivilágot, hogy helyére tegye azt, amit más nem tud helyre tenni.

A hamis ünneplés és a hamis Jézus-kép önáltatás Testvéreim. De akik teljes valójában felismerik Isten Fiát, az Élet Fejedelmét és hódolnak előtte, azoknak a szíve tiszta. Azok tisztán látják Jézusban Istent.

Jézus a boldogmondásban a háromféle látni igéből azt használja, aminek nagyon mély tartalma, mondanivalója és üzenete van a mi számunkra is. „*Horeo – látni*” görög ige, azt fejezi ki, hogy ez egy olyan látásmód, amikor valaki nemcsak a felszínt látja, hanem túllát, belelát, a dolgok mögé lát. Egy olyan látás ez, amely egyfajta titkot tár fel. Egy olyan látásmód ez, amely nem mindenki előtt nyilvánvaló. Ilyen a tiszta szívűek látása. Többet látnak ők. Nemcsak azt látják, ami a szemük előtt van, hanem Jézusban meglátják a valóságos és örökkévaló Istent. Ezt nevezhetjük a hit általi látásnak is, mely meglátja az ember életének eseményei mögött a mennyei Atyát. Jézus mondja: „*Aki engem lát, látja az Atyát.*” (Jn 14,9)

Kérdés az Testvéreim, hogy ott Jeruzsálem utcáin Virágvasárnap hányan láttak így? De talán sokkal húsba vágóbb kérdés az számunkra mégis, hogy mi tudunk-e így látni? Nemcsak nézni, nemcsak megpillantani, hanem meglátni a titkok titkát. „*Amit szem nem látott, fül nem hallott, azt készítette el Isten az őt szeretőknak.*” Az életünkbe, böjti csendességünkbe, nagyheti készülődésünkbe, ünnepünkbe bevonuló Jézusban mi felfedezzük-e ezt a számunkra is elkészített isteni, mennyei ajándékot?

Tiszta szívvel boldog az ember – mondja Jézus. Ráadásként pedig olyan ígéret áll itt, amely bepillantani enged a láthatatlan világ valóságába és fellebbenti a fátylat a titkok titka előtt. Csodálatos látás ez Testvéreim! A hit látása, mely által nemcsak azt fedezhetjük fel, hogy bűneink életünket veszélyeztetik, hanem látni engedi a megmentőt is mindezekből.

Virágvasárnap bűneinktől terhelt életünket tegyük Jézus elé. Hadd vigye a mi vétkeinket is a Golgotára, hogy ott vére által végleg eltörölje a minket terhelő bűnöket. És ott, a virágvasárnapi út végén, a Koponya-hegyen kifolyt vére által mossa tisztára szívünket, hogy Istent látókká válhassunk, Isten titkainak ismerői lehessünk ebben a sötét, bálványok árnyaival telezsúfolt, beteg világban.

Ezzel a hitlátással, a titkok titkát feltáró látással készülünk Húsvét ünnepére, és lássuk meg Jézusban Virágvasárnap életünk Királyát, Nagypénteken Megváltó Istenünket, Húsvét vasárnapján pedig az örök életünknek ígéretét a Feltámadott Krisztusban. Amen.

Imádkozzunk! Felséges Királyunk, aki hozzánk is eljössz szelíden és életünk útján bevonulsz a békesség fejedelmeként egyéni és kollektív világunk idejébe. Köszönjük neked azt, hogy nem az ítélet, a harag, a pusztítás van szívedben, mikor felénk jössz, hanem a szeretet, a kegyelem és az irgalom, mely egyetlen reménysége minden emberi életnek. Köszönjük neked azt, hogy elindultál számarcsikón Jeruzsálem kapuján át, a gyűlölet és a harag, a gyilkos indulat és az emberi góg között a megváltás útján. Elindultál büntelenként a bűnösért, hogy megépítsd a kiengesztelődés hidját, hogy vállald azt az áldozatot, amellyel a világ bűneit és benne a miénket eltörölted. Úr Jézus Krisztus, mi életünk Királyaként ünnepelünk téged Virágvasárnapon és minden időben. Kérünk, szentelj nekünk és velünk áldott ünnepet ezekben a rendkívüli és nehéz időkben. Legyen a Nagyhét, annak minden napja, igéje és üzenete hitünk épülése és lelki látásunk élesedése. Kérünk Atyánk, hallgasd meg könyörgésünket, belső szobánkban elmondott fohászainkat, imádságainkat, melyben eléd hozzuk ezt a beteg és megsebzett világot és benne az embert. Adj áldott, békés, szent ünnepet ennek az értelmet és célt tévesztett világnak. Hadd ismerjük fel meglátogatásunk idejét! Dicsőséged fénye ragyogja be ünnepeinket és életünket! Megváltó Királyunknak, az Úr Jézus Krisztusnak nevében kérünk, Istenünk! Amen.